

Veikuse kuul 1099 tungis sadda nellikümmeid tuhat meest Egiptuse sõa wägge nende peale, kes ärra-kautatut maad taggasi tahtsid wõita. Eht kül Gottwridi wäggi seitse kord pissem olli, siis sai tema wahwus ja tarkus waenlaste ülle wõitu. Sestnane kulus lahing sündis Askaloni linna jures. Agga ristijõitjatele sureks kahjuks surri aasta iljemine, sel 18. Veikuse ku päwal 1100 auuwäärt mees Gottwrid ärra, ja sai wallitus tema wenna Balduini kätte, kes ennast Jerusalema kuningaks nimetas.

(Jääb polete.)

Werre-laskmisest.

Kalendri-wäljaandja on sagedast õppetud arstide suust kaebtusi selle ülle kuulnud, et meie Ma-rahwal werrelaskmise jures enamist iggaskohhas weel wägga seggane tundmine on, ja eht kül juba mõnikord siin ja seal selle polest tähhendust anti, siiski ue omniko koidu terra waña piimeduse kõst läbbi ei jõua tungida. Sest ep se siis tulleb et rahwas seal werd lasseb, kus werre kahhandusest kahju tulleb, ja seal werrelaskmist ial ette ei wõtta, kus adrilaskmine ello-päiwi olleks jõudnud pikkendada. Et luggo nõnda näitab, wõtsime nõuiks Kassulise Kalendrise ka werre-laskmist mõistliko luggeja tulluks üllespanna.

Läks liggimailne linna rahwas kuskil aige pärrast arsti jure nõuu ja abbi otsima, ja leidis õppetud tohter wigga sesugguse ollema, et werrelaskmist käsks ette-

wõtta, siis tulleb sedda käsku kohhe täita, egga olle seal ei oño, ei täddi kelust kuulda, kes meile ütlewad: raske aigele ei tohi werd lasta. Arst on selle poolt targem kui meie, sest tema on kehha lappimise ja kohhendamise ammeti peale õppinud, kui mõni meie suggune rätseppa wai kingseppa tö peale, kes mõedo järrele teise kintsu ja kontsa möda pükki-reie ja sapa-põia oskab walmistada, et kuskil kortsu ja pigistust liikmele ei tõuse. Nisamoti wõiwad ka tohtrid, kedda mõnda aastad arstimise ammeti peale kolutud ja õp-tatud, inimese kehha lodud omandustest esiam teada kui meie. Wai kas arwate et nende ammeti õppi-mine wähhemine pämurdmist ja mõistust tarwitas kui rätseppa ammet? Agga jättame nalja ropa kõrwa ja lähme jälle teed möda eddasi. — Meie Ma-rahwal on mõnes kohhas wisiks wõetud terve inimesele adrid lasta, nisamoti mitmes pikkalises pöddemiseses, kus mõllemis paigus werrekahhandamine asjata kehha-jõudu kahhandab ja sagedast tõbbe kurjemaks teeb. Werri on kehha-ello kossotuse allikas, kust kõit liik-med uest jõudu ja karrastust peawad sama, selle-pärrast wõib õlpsalt ärramõista, et werre kahhandus kehha rammu lõppetab ja wimaks kehha kudduriks teeb. Kes ruimaluse läbbi kaks ja kolm kord aastas werrelaskmist arritud kumbest wõtnud, langewad ena-mist weetõbbeße, eht mingi weike koggemata aigus wiib neid anda, sest et kurnatud kehhal jõudu ei olnud aiguse wasto piddada. — Zoofswa-tõbbe jures ei kõlba adrilaskmine middagi, waid sadab iggakord